

Udsigter og først og sidst med bedre Ret overfor den kommende Tids skiftende Begivenheder.

Formanden: Folketingsmand Raffnsø har Ordet for en kort Bemærkning.

Raffnsø: Det ærede Medlem, Hr. P. Munch, udtalte i Begyndelsen af sit Foredrag eller sit Defensorat for Ministeriet Zahles sønderjydske Politik, at ingen bad den daværende Udenrigsminister, Hr. Scavenius, mellem den 21. og 28. Juni 1919 om at interessere sig for Rømningen af 3die Zone. Jeg mener, det er almindelig Skik, at en Udenrigsminister ikke skal have Besked udefra for at besørge sin Embedspligt. Jeg ved ikke, om det har været Skik indenfor det radikale Parti, at Udenrigsministeren skal have en saadan Paamindelse for at udføre sin Pligt som Embedsmand; i det mindste jeg mener, at der her er begaaet en grov Embedsforseelse ved, at man ikke har interesseret sig for dette Spørgsmaal. Udenrigsministeren vidste allerede endda før den 21. Juni, at Rømningen af 3die Zone var udtaget af den endelige Fredstraktat, men Hr. Erik Scavenius har altsaa intet gjort, fordi han ikke var blevet paamindet derom udefra.

Hr. P. Munch berørte et andet Spørgsmaal, nemlig den Clausenske Linie. Hr. Munch udtalte: Den Clausenske Linie er foreslaaet af Sønderjydernes Repræsentanter den 17. November 1918. Jeg mener at have læst, og jeg mener, det er godt gjort, at denne Linie allerede var vedtaget i Oktober Maaned 1918 nede i Berlin ved Forhandlinger mellem de Herrer Professor Aage Friis, H. P. Hanssen og den tyske Indenrigsminister Breitscheid og senere tiltraadt af den tyske Udenrigsminister, Dr. Solff.

Formanden: Folketingsmand P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Munch: Det ærede Medlem, Hr. Raffnsø, udtalte, at det var en Embedsforseelse af Udenrigsminister Erik Scavenius, at han ikke mellem den 21. og 28. Juni havde rejst Krav om Rømning af 3die Zone. Jeg maa dertil svare, at hvis han havde gjort dette, havde han handlet imod det sønderjydske Standpunkt og den danske Rigsdags Standpunkt, saaledes som dette indtil det Øjeblik forelaa for ham; thi dette Standpunkt var udtrykt i Delegationens Holdning i Paris, og Delegationens

Holdning gik ud paa, at der ikke skulde foretages nogen Forandring af Regeringsmyndighederne i Slesvig By. Der var intet Krav om en Rømning af 3die Zone. Ønsket derom er fra 4. Juli og først fra 4. Juli.

Dernæst udtalte Hr. Raffnsø, at den Clausenske Linie var vedtaget i Berlin i Oktober Maaned 1918 ved Forhandling mellem forskellige Mænd. I hvert Tilfælde har den danske Regering ikke haft nogen som helst Del i de Samtaler, der ved den Lejlighed har fundet Sted i Berlin. De Samtaler, Hr. Raffnsø hentyder til, maa være Samtaler, som har fundet Sted mellem Professor Aage Friis, Hr. H. P. Hanssen, Hr. Nissen og Hr. Kloppenborg-Skrumsager, og disse har atter ført til Samtaler med tyske Politikere. Naar Professor Friis har udtalt sig derom — jeg skal ikke her komme ind paa, hvad Udtalelsernes Indhold har været —, har han udelukkende udtalt sig efter Opfordring af og efter Samraad med de 3 Repræsentanter for den sønderjydske Befolkning, ogsaa Hr. Kloppenborg-Skrumsager, og ikke paa nogen Maade som Repræsentant for den danske Regering.

Formanden: Folketingsmand Jensen-Sønderup har bedt om Ordet for tredje Gang. Det ærede Medlem kan kun med Tingets Samtykke faa Ordet; men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det ærede Medlem har Ordet.

Jensen-Sønderup: Jeg vil begynde med en enkelt Bemærkning angaaende Spørgsmaalet om Afholdelse af Valg. Der blev i Gaar af Folketingsmand Rode paa-staaet, at det virkelig var Meningen, at der skulde have været Valg snarest muligt efter Paaske, naar man var blevet enig om Valgloven. Hvis jeg ikke husker fejl, sagde den daværende Statsminister i en Debat med Folketingsmand Asger Karstensen, at selv om man blev enig om Valgloven, vilde der alligevel ikke komme noget Valg før efter Genforeningen. Det turde dermed være fastslaaet, at man fra Regeringens Side ikke i dette, at der blev opnaaet Enighed om Valgloven, saa tilstrækkelig Anledning til at holde Valg. Først skulde Genforeningen og Grundlovsændringen være foregaaet. Vælgerne vilde altsaa hverken have faaet Lejlighed til at udtale sig om det sønderjydske Spørgsmaal eller Grundlovsforandring, som man vel ikke kunde gennemføre, men som man dog gjorde Forsøg paa at gennemføre. Hr. Rode gav mig Ret i, at der ligger ikke saa stor Vægt